О, перерви цілунок, повний мук,
Щоб наші дві душі не вийняв з тіла.
Простімсь. Нема любові без розлук
Й без темряви нічної – дня світила.
Вже серце переповнює відчай;
Так легко вмерти, мовивши: "Прощай!"
"Прощай!" – шепчу. Й коли тебе шалене
Це слово до кінця не вбило все ж, –
Відлунням вже хай вернеться до мене,
Щоб і убивця твій загинув теж.
Шепни ж: "Прощай!" – Хай буду цим дуетом
Я вбитий двічі: в лоб і рикошетом.